

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 15Co/18/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6116208924
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Klaudia Kosková
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2018:6116208924.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Klaudie Koskovej a členov senátu JUDr. Jaroslava Mikulaja a JUDr. Jaroslava Galla, v právnej veci žalobkýň: 1/ U. D., rod. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. O., W. XXXX/XX, 2/ A. S., rod. R., nar. XX. XX. XXXX, bytom O. O., Y. XXXX/XX, v konaní zastúpené URBÁNI & Partners, s.r.o., so sídlom Banská Bystrica, Skuteckého 17, IČO: 36 646 181, proti žalovanému H. Q. J., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q., R. cesta XXX/XXX, v konaní o nahradenie prejavu vôle, na odvolanie žalobkýň 1/, 2/ proti rozsudku Okresného súdu Banská Bystrica č. k. 13C/134/2016-110, zo dňa 12. 09. 2017, takto

rozhodol:

I. Rozsudok okresného súdu **p o t v r d z u j e**.

II. Žalobkyne 1/, 2/ sú povinné spoločne a nerozdielne zaplatiť žalovanému náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100% do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, ktorým súd prvej inštancie rozhodne o ich výške.

o d ô v o d n e n i e :

1. Okresný súd napadnutým rozsudkom žalobu žalobkýň 1/ a 2/ zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že žalovaný nemá nárok na náhradu trov konania.

2. V odôvodnení rozhodnutia uviedol, že vykonaným dokazovaním mal preukázané, že k porušeniu povinností pri predkupnom práve v danom prípade nedošlo. Súd mal preukázané, že V. R. adresoval žalobkyňam 1/ a 2/ ponuku na odkúpenie jeho spoluvlastníckeho s presne špecifikovanou nehnuteľnosťou spolu s kúpnu cenou za tento spoluvlastnícky podiel a taktiež s určením lehoty, do ktorej je možnosť toto predkupné právo využiť. V konaní súd považoval za nepodstatné, že technickú stránku, teda podanie na pošte takejto poštovej zásielky realizoval až nový nadobúdateľ, t. j. žalovaný, resp. jeho otec tak, ako to vyplýva z čestného prehlásenia otca žalovaného. Súd tvrdenia žalobkyne 2/ považoval za rozporuplné, pretože okolnosť ohľadom jej zdržiavania sa na letnej dovolenke v S. so svojou priateľkou v priebehu celého konania nebola tvrdená a tvrdená bola až záverom súdneho konania. Súd takýmto tvrdeniam žalobkyne 2/ potom neuveril pre ich rozporuplnosť a prípadnú účelovosť. Okresný súd konštatoval, že žalobkyne 1/ a 2/ mali objektívnu reálnu možnosť na základe oznámenia pošty prevziať si uloženú zásielku obsahujúcu ponuku na prevod spoluvlastníckeho podielu k spornej nehnuteľnosti. Teda v danom prípade nastávajú hmotnoprávne účinky tohto jednostranného právneho úkonu v okamihu, keď žalobkyne 1/ a 2/ napriek uloženiu zásielky nevyužili objektívnu možnosť oboznámiť sa s jej obsahom. Žalobkyne 1/, 2/ sa v rozhodnom období zdržiavali na adrese ich trvalého bydliska a na základe oznámenia pošty mali objektívnu možnosť vyzdvihnúť si uloženú ponuku k realizácii predkupného práva v čase predtým, než táto zásielka bola vrátená späť odosielateľovi. Hmotnoprávne účinky takejto ponuky potom nastali v okamihu, kedy žalobkyne 1/, 2/ aj napriek oznámeniu o uložení zásielky objektívnu možnosť oboznámiť sa s uvedenou písomnosťou nevyužili.

Týmto okamihom sa stal hmotnoprávny úkon právneho predchodcu žalovaného voči žalobkyniam 1/ a 2/ perfektným. Okresný súd vychádzal z toho, že nie je nevyhnutné, aby sa adresát zoznámil s obsahom takéhoto právneho úkonu, postačuje však objektívna možnosť poznať jeho obsah. Konštatoval, že k porušeniu legálneho postupu pri realizácii predkupného práva nedošlo a z toho dôvodu je žalobný návrh žalobkyň nedôvodný, a preto žalobu zamietol. Rozhodnutie odôvodnil s poukazom na ustanovenie § 140 a § 603 ods. 3 Občianskeho zákonníka. O trovách konania rozhodol s poukazom na ustanovenie § 255 CSP.

3. Proti tomuto rozsudku podali v zákonnej lehote odvolanie žalobkyne 1/, 2/. Navrhli, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil tak, že vyhovie žalobe v celom rozsahu. Namietali právnu argumentáciu súdu uvedenú v bode 35., 36. predmetného rozsudku, kde tvrdenia žalobkyne 2/ považoval súd za rozporuplné. Súd v odôvodnení uviedol, že v priebehu konania zo dňa 19.05.2017 bolo tvrdené, že žalobkyňa 2/ bola v čase od 08.08.2015 do 21.08.2015 na letnej dovolenke v Kremnici so svojou priateľkou, k čomu aj predložila čestné vyhlásenie osoby, s ktorou sa mala takejto dovolenky zúčastniť. Predmetnú právnu argumentáciu žalobkyne 2/ súd sám iniciatívne považuje za rozporuplnú, napriek tomu, že žalovaný počas celého súdneho konania v ústnej a ani v písomnej podobe žiadnym spôsobom túto skutočnosť nenamietal a nerozporoval. V tomto smere poukázal na § 150 ods. 1, 2 a § 151 ods. 1 CSP ako aj článok 15 ods. 2 CSP. Vzhľadom k tomu, že žalovaný tieto skutkové tvrdenia žiadnym spôsobom počas celého konania nepoprel, resp. nespochybnil, v dôsledku čoho sa tieto tvrdenia žalobkyne 2/ stali nespornými. Žalobkyňa 2/ nemala objektívnu reálnu možnosť na základe oznámenia pošty prevziať si uloženú zásielku, čím nemohli voči žalobkyni 2/ nastať hmotnoprávne účinky. Ďalej namietali, že súd sa v rozsudku žiadnym spôsobom nevysporiadal s právnou argumentáciou právneho zástupcu uvedeného na pojednávaní dňa 12.09.2017, kde spochybnil obsah listovej zásielky adresovanej žalovaným zo dňa 10.08.2015, ktoré tieto predložil žalovaný síce v origináli, avšak otvorené. Namietali, že žalovaný nepreukázal skutočný obsah listovej zásielky adresovanej žalobkyniam 1/, 2/ zo dňa 10.08.2015, nakoľko predmetné by preukázal, ak by súdu predložil listovú zásielku, ktorá by nebola poškodená otvorením a súd by na riadnom vytyčenom pojednávaní otvorením takejto listovej zásielky oboznámil strany sporu s jej obsahom. Žalobkyne majú za to, že rozhodnutie okresného súdu vychádza z nesprávnych skutkových zistení a z nesprávneho právneho posúdenia veci.

4. K odvolaniu žalobkyň 1/, 2/ zaslal písomné vyjadrenie žalovaný. Uviedol, že tvrdenie žalobkyň, že žalovaný počas celého súdneho konania žiadnym spôsobom nenamietal a nerozporoval skutočnosť, že žalobkyňa 2/ bola v čase od 08.08.2015 do 21.08.2015 na letnej dovolenke v S., nie je pravdivé. Na ústnom pojednávaní dňa 12.09.2017 spochybnil existenciu údajnej letnej dovolenky žalobkyne 2/ v S. s odôvodnením, že žalobkyňa 2/ o nej nepredložila žiadny priamy dôkaz, len čestné vyhlásenie priateľky. Obsah listových zásielok je uvedený v čestnom vyhlásení Q. J. (otca žalovaného), ktorý tieto zásielky podal na pošte. Pritom neexistuje ani dôvod domnievať sa, že by ich obsahom mohlo byť niečo iné, vzhľadom na to, že s ponukou V. R. na odkúpenie jeho spoluvlastníckeho podielu sa žalobkyne oboznámili dňa 08.08.2015 na osobnom stretnutí v byte žalobkyne 1/. Túto skutočnosť potvrdila žalobkyňa 2/ na ústnom pojednávaní dňa 12.09.2017, vrátane toho, že list s ponukou držal v ruke syn žalobkyne 1/.

5. Krajský súd, ako súd odvolací, preskúmal vec podľa § 379 a § 380 ods. 1, 2 CSP a bez nariadenia pojednávania podľa § 385 ods. 1 (a contrario) CSP rozsudok okresného súdu podľa § 387 ods. 1, 2 CSP potvrdil.

6. Podľa § 387 ods. 1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne. Podľa ods. 2 ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

7. Odvolací súd preskúmaním veci dospel k záveru, že okresný súd vec správne skutkovo a právne posúdil. Rozhodnutie okresného súdu zodpovedá náležite zistenému skutkovému stavu vyplývajúcejmu z listín doložených v súdnom spise, z podstatných skutkových tvrdení a právnych argumentov strán, súd starostlivo prihliadal na všetko, čo vyšlo počas konania najavo. Rozhodnutie okresného súdu spĺňa kritériá pre odôvodňovanie rozhodnutí v zmysle § 220 ods. 2 CSP z hľadiska formálnej štruktúry a obsahuje aj zdôvodnenie všetkých pre vec podstatných skutkových a právnych otázok. Rozhodnutie je odôvodnené v súlade s ust. § 220 ods. 2 CSP. Odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s

odôvodnením napadnutého rozhodnutia a rozsudok okresného súdu potvrdil z tých istých dôvodov, ktoré uviedol v odôvodnení rozhodnutia okresný súd, preto odvolací súd svoje rozhodnutie bližšie neodôvodňoval v súlade s ods. 2 ust. § 387 CSP.

8. Žalobkyne v odvolaní neuviedli a nepreukázali žiadne skutočnosti, ktoré by boli relevantným dôvodom a mohli mať vplyv na výsledok rozhodnutia. S nimi namietanými skutočnosťami sa vysporiadal už okresný súd a nebolo účelné ani dôvodné, aby ich odvolací súd opakoval.

9. Odvolací súd sa stotožňuje s názorom okresného súdu, že žalobkyne 1/, 2/ mali reálnu objektívnu možnosť na základe oznámenia pošty prevziať si uložené zásielky, ktoré obsahovali ponuku na prevod spoluvlastníckeho podielu k spornej nehnuteľnosti od V. R. (brata žalobkýň 1/, 2/) zo dňa 10.08.2015. V konaní bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyne 1/, 2/ sa v rozhodnom období zdržiavali na adrese ich trvalého bydliska a na základe oznámenia pošty mali objektívnu možnosť vyzdvihnúť si uložené zásielky, ktorú možnosť však aj podľa názoru odvolacieho súdu účelovo nevyužili napriek tomu, že vedeli z osobného stretnutia zo dňa 08.08.2015, že uvedené zásielky, obsahom ktorých bude predkupné právo im budú zaslané poštou.

10. Pokiaľ žalobkyne namietajú právnu argumentáciu súdu uvedenú v bode 35. a 36. s tým, že súd sám iniciatívne považuje za rozporuplnú argumentáciu žalobkýň, a to aj napriek tomu, že žalovaný počas celého súdneho konania v ústnej ani písomnej podobe žiadnym spôsobom nenamietal a nerozporoval, tu odvolací súd zdôrazňuje, že do práva na spravodlivý proces nepatrí právo účastníka konania, aby sa všeobecný súd stotožnil s jeho právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (IV. ÚS 252/04), ani právo na to, aby bol účastník konania pred všeobecným súdom úspešný, teda aby sa rozhodlo v súlade s jeho požiadavkami (I. ÚS 50/04). Do obsahu základného práva podľa čl. 46 ods. 1 ústavy a práva na spravodlivý proces podľa čl. 6 ods. 1 dohovoru nepatrí ani právo účastníka konania vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ním navrhnutého spôsobu hodnotenia dôkazov (II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03).

11. Navyiac nie je pravdivé tvrdenie žalobkyne 2/, že žalovaný skutkové tvrdenie ohľadom jej dovolenky v Kremnici v období od 08.08.2015 do 21.08.2015 žiadnym spôsobom nepoprel, resp. nespochybnil. Žalovaný na pojednávaní konanom dňa 12.09.2017 tvrdil, že so žalobkyňou 2/ sa dňa 08.08.2015 stretol večerom okolo 18.00 hod. na osobnom stretnutí, a že sa vlastne nachádzala v O. O. (čo žalobkyňa 2/ nepoprela) z čoho logicky vyplýva, že sa nemohla nachádzať na dovolenke v XX.XX.XXXX, „od 08.08.2015“. Navyiac v prípade, že by aj bolo pravdivé tvrdenie žalobkyne, že sa nachádzala v rozhodnom období na dovolenke v XX.XX.XXXX, mala podľa názoru odvolacieho súdu časový priestor na prevzatie listovej zásielky v dňoch XX.XXXX5 do 22.08.2015 v čase, keď sa vrátila z dovolenky v X.XXXX a odchádzala na dovolenku do zahraničia. Žalobkyňa 2/ teda aj podľa názoru odvolacieho súdu mala reálnu objektívnu možnosť oboznámiť sa s obsahom doručovanej zásielky, ktorú možnosť účelovo nevyužila. Námetka žalobkyne 2/ je teda v tomto smere nedôvodná.

12. Odôvodnenie rozhodnutia je teda v súlade s § 220 ods. 2 O.s.p., je preskúmateľné, transparentné a taktiež kontrolovateľné. Z odôvodnenia rozhodnutia nevyplýva, že by súd rozhodoval arbitrárne, či svojvoľne, pretože svoje rozhodnutie založil na správnych skutkových a právnych záveroch. Z odôvodnenia rozhodnutia vyplýva vzťah medzi skutkovými zisteniami a úvahami súdu pri hodnotení dôkazov ako aj právnymi závermi. Právne závery súdu prvej inštancie nie sú v extrémnom nesúlade s vykonanými skutkovými zisteniami. Z rozhodnutia jednoznačne vyplývajú dôvody rozhodnutia, ktoré nesvedčia o svojvôli v súdnom rozhodovaní. Súd sa jasným, právne korektným a zrozumiteľným spôsobom vyrovnal so všetkými skutkovými a právnymi skutočnosťami, ktoré sú pre jeho rozhodnutie vo veci podstatné a právne významné, pričom v tejto súvislosti odvolací súd poukazuje na Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky vo veci sp. zn. I. ÚS 242/2007. Súd sa musí vypořadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť dostatočne vysvetlený s poukazom na všetky skutkové okolnosti zistené vykonaným dokazovaním a tiež s poukazom na prijaté právne závery. Rozhodnutie súdu a ním urobený výklad rozhodujúcich právnych noriem je predvídateľný a rozumný, korešponduje so súdnou praxou, nie je výrazom interpretačnej svojvôle, rozhodnutiu nechýba zmysluplné odôvodnenie a nevybočuje z medzí všeobecne akceptovaného chápania dotknutých právnych inštitútov.

13. Ďalšia námietka žalobkýň, že žalovaný nepreukázal skutočný obsah listovej zásielky, taktiež nie je relevantná. V konaní podľa názoru odvolacieho súdu bolo jednoznačne preukázané, že žalobkyňami

ich brat V. R. adresoval písomnú ponuku na odkúpenie jeho spoluvlastníckeho podielu, s presne špecifikovanou nehnuteľnosťou, ako aj uvedením kúpnej ceny za tento spoluvlastnícky podiel, kde zároveň stanovil aj určenie lehoty, do ktorej môžu predkupné právo žalobkyne využiť. Nič na tom nemení skutočnosť, že listové zásielky žalovaný predložil súdu otvorené. Je nelogické, aby v listových zásielkach bolo „niečo iné“, keď žalobkyne boli aj ústne upovedomené o ponuke na uplatnenie si predkupného práva, a V. R., v tom období mal záujem, ponúknuť na odkúpenie svoj spoluvlastnícky podiel žalobkyniam 1/, 2/. Odvolací súd sa zároveň stotožňuje s názorom okresného súdu, že je právne irelevantné, že technickú stránku - podanie zásielok na pošte realizoval žalovaný, a nie V. R..

14. O trovách odvolacieho konania odvolací súd rozhodol v súlade s ust. § 396 ods. 1 CSP, § 255 ods. 1 a § 262 ods. 1 CSP, keď v odvolacom konaní bol v celom rozsahu úspešný žalovaný, preto žalovanému odvolací súd priznal nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu (100%), pričom o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník (§ 262 ods. 2 CSP).

15. Senát krajského súdu prijal toto rozhodnutie pomerom hlasov členov senátu 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Ak zákon na podanie nevyžaduje osobitné náležitosti, v podaní sa uvedie,

- a) ktorému súdu je určené,
- b) kto ho robí,
- c) ktorej veci sa týka,
- d) čo sa ním sleduje a
- e) podpis.

(§ 127 ods. 1 CSP)

Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcom konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 ods. 2 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

Povinnosť podľa predchádzajúceho odseku neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).